

Č. j. SVS/2025/193596

ODBORNÉ VYJÁDŘENÍ

Krajská veterinární správa Státní veterinární správy pro Středočeský kraj (dále jen „KVSS“) místně a věcně příslušná podle § 47 odst. 4 a 7 a § 49 odst. 1 písm. dd) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 22 odst. 1 písm. f) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“), ve věci porušení povinností stanovených zákonem na ochranu zvířat, vydává v souladu s § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 24a odst. 3 zákona na ochranu zvířat toto

odborné vyjádření

jakožto závazné stanovisko k podnětu KVSS k zahájení přestupkového řízení č. j. SVS/2026/001153, ze dne 20.1.2026 s podnikající fyzickou osobou: [REDACTED] (dále jen chovatel):

Jednání uvedené v podnětu č. j. SVS/2026/001153, ze dne 21.1.2026, je porušením:

§ 4 odst. 1 písm. c) bod 1. zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění, kdy se za týrání považuje z jiných než zdravotních důvodů omezovat výživu zvířete včetně jeho napájení, nestanoví-li zvláštní předpis jinak.

O d ů v o d n ě n í

Podle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále též NOZ), zvíře není považováno za věc. Ustanovení § 494 nového občanského zákoníku stanovuje: „Živé zvíře má zvláštní význam a hodnotu již jako smysly nadaný živý tvor. Živé zvíře není věcí a ustanovení o věcech se na živé zvíře použijí obdobně jen v rozsahu, ve kterém to neodporuje jeho povaze.“ Nový občanský zákoník tedy zvířeti přiznává smysly, nikoliv rozum, vůli, rozhodování nebo deliktní způsobilost. To, že zvíře je nadáno smysly, neznamená, že odpovědnost za zvíře nenese jeho chovatel. Důležitý ve vztahu k ochraně zvířat je také čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Tento článek v odstavci 1 stanoví: „Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu.“ K právu vlastnit majetek patří také právo vlastnit zvířata. Dále Listina v článku 11 odstavci 2 stanoví: „Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.“ Vlastnictví zvířete zavazuje k tomu, aby mu byla poskytována řádná péče a přiměřené podmínky pro zachování jeho fyziologických funkcí a zajištění jeho biologických potřeb.

Podle ustanovení § 1 zákona účelem zákona je chránit zvířata, jež jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, před týráním, poškozením jejich zdraví a jejich usmrcením bez důvodu, pokud byly způsobeny, byť i z nedbalosti člověkem. Ustanovení zákona musí působit i preventivně.

Pro účely tohoto zákona se rozumí chovatelem každá právnická nebo fyzická osoba, která drží nebo chová (dále jen „chová“) zvíře nebo zvířata, trvale nebo dočasně, přemísťuje zvíře, nebo obchoduje se zvířaty, provozuje jatky, útulky, záchranné stanice, hotely a penziony pro zvířata nebo zoologické zahrady, provádí pokusy na zvířeti nebo zvířatech anebo pořádá jejich veřejná vystoupení – ustanovení § 3 písm. k) zákona.

Pro účely zákona se rozumí utrpením stav zvířete způsobený jakýmkoliv podnětem nebo zákrokem, kterého se zvíře nemůže samo zbavit a který u zvířete způsobuje bolest, zranění, zdravotní poruchu anebo smrt – ustanovení § 3 písm. l) zákona.

Podle ustanovení § 4 odst.1 písm. c) bod 1. zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění, se za týrání považuje z jiných než zdravotních důvodů omezovat výživu zvířete včetně jeho napájení, nestanoví-li zvláštní předpis jinak.

Podle ustanovení § 12b písm. a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění, z jehož ustanovení vyplývá, že hospodářská zvířata musí dostávat potravu, která je vhodná pro jejich stáří, druh a která je podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jejich potřeby. Všechna hospodářská zvířata musí mít přístup ke krmivu v intervalech vhodných pro jejich fyziologické potřeby.

Na základě kontrolního zjištění uvedeném v protokolu č. POK250723001210348 (vedený pod č. j. SVS/2025/109827), který je součástí podnětu č. j. SVS/2026/001153, ze dne 20.1.2026 bylo zjištěno toto porušení:

§ 4 odst. 1 písm. c) bod 1. zákona

Základní podmínkou dobrého zdraví zvířat je plnohodnotná výživa. Krmná dávka musí být kvalitativně i kvantitativně plnohodnotná v závislosti na zdravotním a výživném stavu zvířete. Ztráta hmotnosti může být pozvolná a chronická záležitost (např. při dlouhodobém deficitu některých důležitých živin v krmné dávce), ale může se také projevit s překvapivě rychlým průběhem v případě těžké systémové infekce, kdy omezení kvalitní výživy má za následek výrazné snížení obranyschopnosti zvířete. Příčiny vedoucí ke ztrátě váhy zvířete mohou být multifaktoriální, zahrnující neadekvátní krmnou dávku, špatnou kvalitu krmiva nebo nedostatečné množství podávaného krmiva. Výživě zvířat musí být věnována stálá pozornost a v případě, že se výživný stav zvířete zhoršuje, je nutné přijmout účinná opatření např. zvýšením množství podávaného krmiva, zlepšením složení krmné dávky. Chovatel by si měl všimnout hubnutí u koní hned v počátku a neotálet s adekvátní nápravou a řešením, včetně zajištění veterinární péče. U mladších kategorií zvířat může vést nekvalitní výživa ke zpomalení vývoje. Pokud není výživa zvířat kvalitní, zdravotně nezávadná, s dobrým dietetickým účinkem dochází často ke zhoršení zdravotního stavu zvířete, které může vyvolat **utrpení zvířete**. Chovatel nezabezpečil koním přístup ke kvalitnímu krmivu v dostatečném množství, což bylo příčinou zhoršení jejich výživného stavu (u klisny zjištěna kachexie, t.j. stav, kdy dochází k výraznému zhubnutí, úbytku svalové a tukové tkáně s výraznou sešlostí a slabostí) s následným vážným onemocněním 1 koně (klisny). Byla zjištěna myopatie suspektně nutričního původu, která způsobila utrpení zvířete. Vzhledem k těmto skutečnostem KVSS konstatuje porušení ustanovení **§ 4 odst. 1 písm. c) bod 1. zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání**, v platném znění, tím, že chovatel z jiných, než zdravotních důvodů omezoval výživu zvířat.

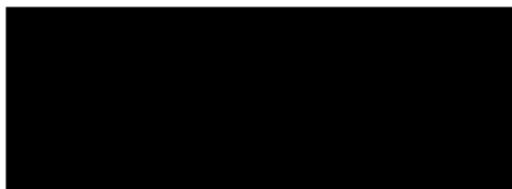
Chovatel nezajistil potravu, která by byla vhodná pro chované koně, potravu podávanou v dostatečném množství, aby uspokojovala jejich potřeby, což je mj. explicitně stanoveno v ustanovení **§ 12b písm. a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání**, v platném znění. Chovatel předložil lékařskou zprávu při pokračování kontroly na místě chovu dne 13.8.2025. Z lékařské zprávy ze dne 28. 7. 2025 vyplývá, že byla diagnostikována kachexie, kdy zcela chybělo osvalení zádě a pánevních končetin. Byl proveden odběr krve k laboratornímu vyšetření. Byla diagnostikována myopatie (suspektně nutričního původu). Lékařská zpráva je přílohou protokolu o kontrole. Chovatel by měl být

schopný pro zvířata zabezpečit adekvátní podmínky k chovu. Stejně tak je limitujícím faktorem množství a kvalita krmení a schopnost chovatele poskytnout zvířatům adekvátní veterinární péči v případě potřeby. Pokud tomu tak ze strany chovatele není, zvířata začnou strádat po zdravotní i psychické stránce.

Poučení

Odborné vyjádření podle ustanovení § 22 písm. f) zákona je závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu a není samostatným rozhodnutím ve správním řízení. Podle ustanovení § 24a odst. 4 zákona je odborné vyjádření krajské veterinární správy pro obecní úřad obce s rozšířenou působností v řízení o přestupku závazné. Proti obsahu závazného stanoviska se lze podle § 149 odst. 7 správního řádu odvolat pouze prostřednictvím odvolání proti konečnému rozhodnutí podmíněnému tímto závazným stanoviskem.

V Benešově dne 21.01.2026

Obdrží do datové schránky:

